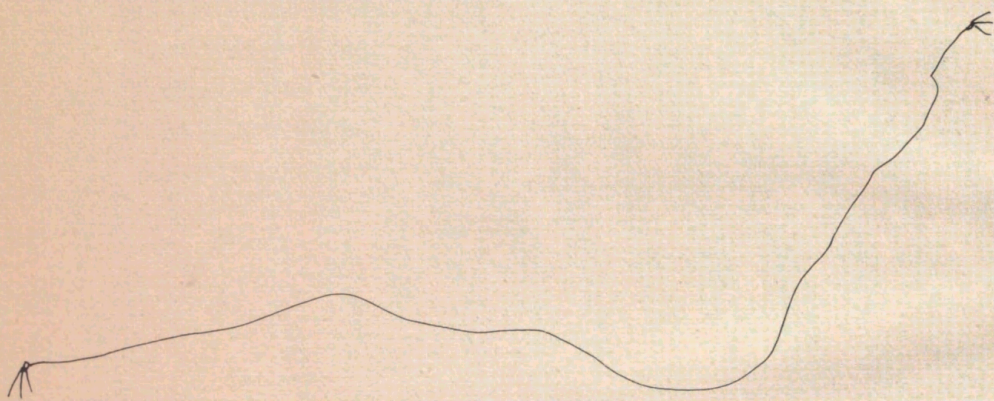

Historien om en snor

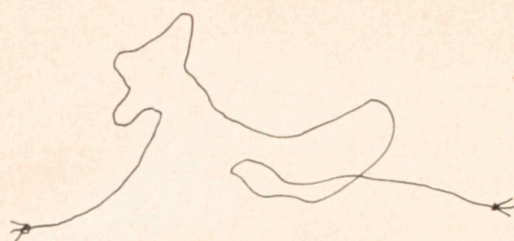
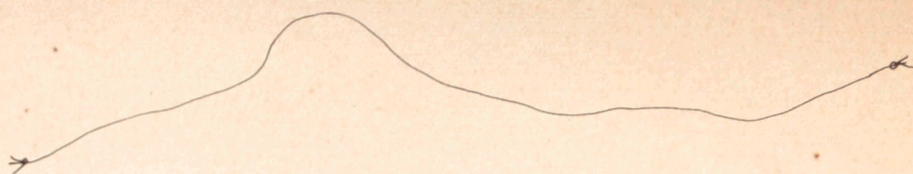
af Ole Lund Kirkegaard

1. UDGAVE

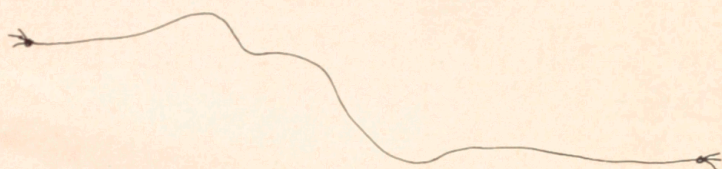
1. UDGAVE Bogvennen 2008-09 præsenterer med stor fornøjelse „Historien om en snor“, en ikke tidligere udgivet historie af den afdøde forfatter Ole Lund Kirkegaard. Gyldendal og Ole Lund Kirkegaards familie har generøst givet tilladelse til, at den unikke lille fortælling hermed bliver kendt og anerkendt som en del af Ole Lund Kirkegaards forfatterskab.

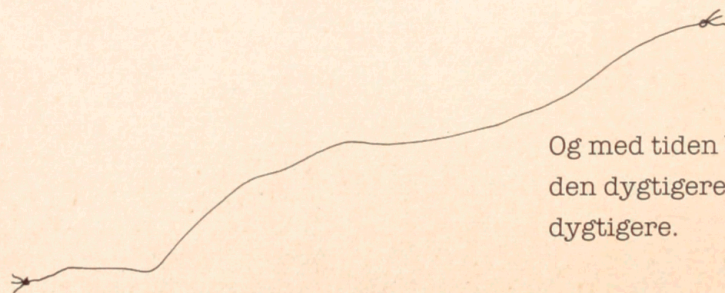
Der var en gang en snor, der hed P.
En ganske almindelig snor,
med en knude i hver ende.

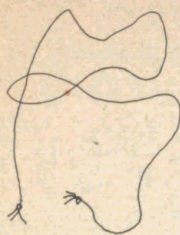
Men en dag opdagede snoren P, at den kunne bøje og bugte sig. P opdagede, at den kunne bugte og bøje sig, ligesom den havde lyst til.

I begyndelsen var P ikke så god til det. P ville gerne ligne noget rigtigt.

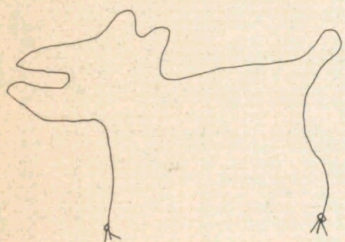
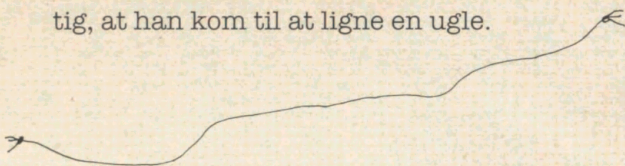
Og med tiden blev den dygtigere og dygtigere.

»Nu vil jeg bøje mig som en ugle«,
sagde P.

Og det gjorde han så.

Og han var virkelig blevet så dyg-
tig, at han kom til at ligne en ugle.

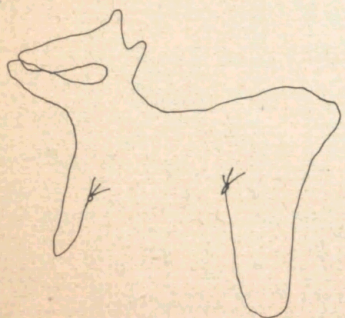
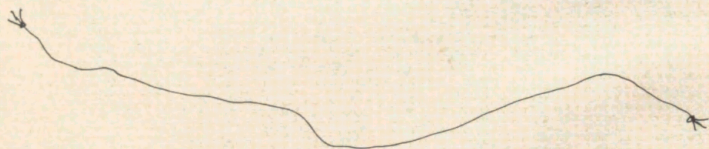

»Jeg vil også bøje mig som en hund«,
sagde P. »Som en stor, vild hund«.

Og det gjorde han så.

Og han lignede virkelig en stor,
vild hund.

Lidt i hvert fald.

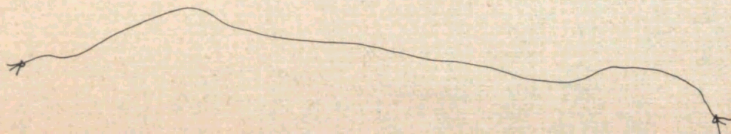

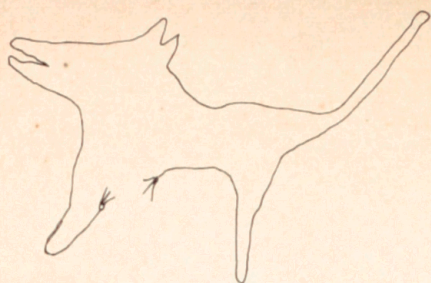
»Jeg vil også bøje mig som en løve«,
sagde P. »Som en stor, vild løve«.

Og det gjorde han så.

Og han lignede virkelig en stor,
vild løve.

Lidt i hvert fald.

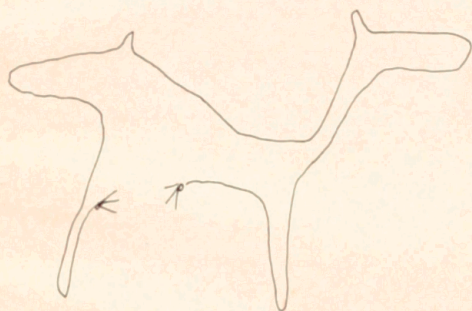

»Og en ko«, sagde P.

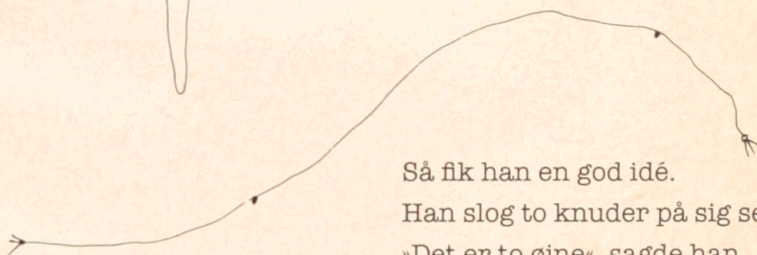
Men det var nu sværere,
end han havde regnet med.

Han lignede mere en syg
gris, end en ko.

»Jeg vil også være et dyr
med to hoveder«, sagde P.

Og han lignede virkelig et
dyr med to hoveder.

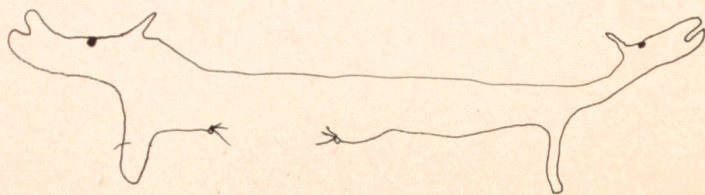

Så fik han en god idé.

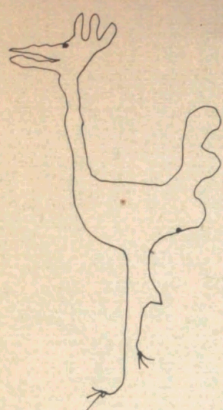
Han slog to knuder på sig selv.

»Det er to øjne«, sagde han.

»Nu kan jeg blive meget mere«.

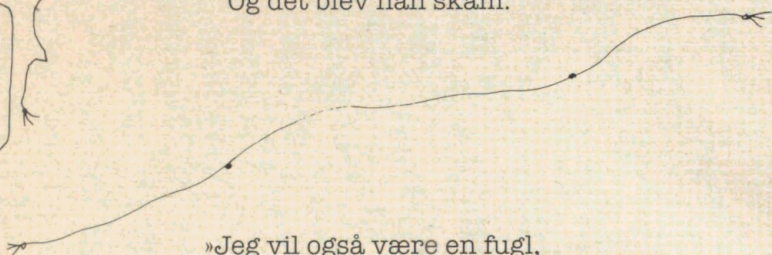

Og så blev han til et dyr
med to hoveder og to øjne.

»Når jeg kan blive alt det, kan jeg vel også blive til en hane«, sagde P.

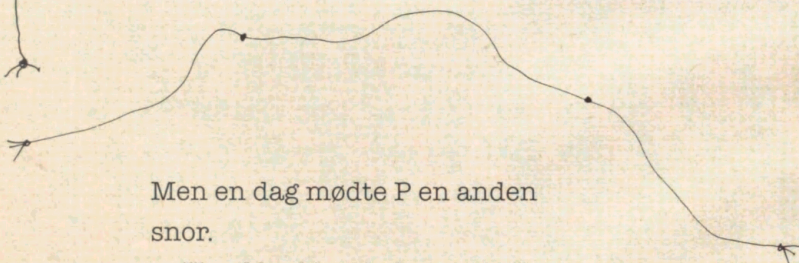
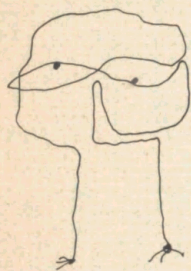
Og det blev han skam.

»Jeg vil også være en fugl, som man aldrig har set mæge til«, sagde P.

Og han fik ret.

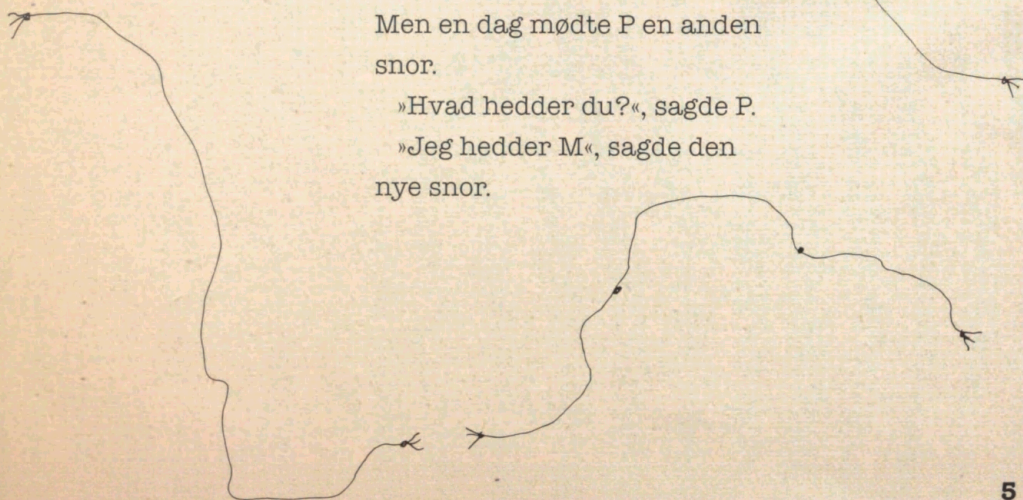
Der var aldrig nogen, der havde set sådan en fugl før.

Men en dag mødte P en anden snor.

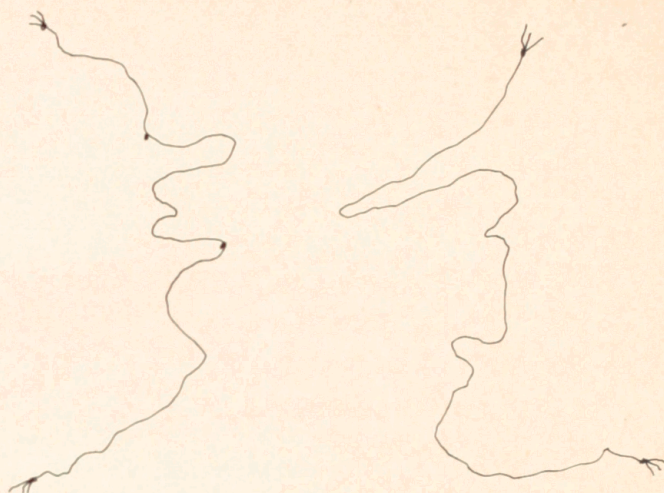
»Hvad hedder du?«, sagde P.

»Jeg hedder M«, sagde den nye snor.

»Hurra«, råbte P. »Vi to kan få det vældig sjovt sammen. Hvis du bugter dig rigtig meget, kan vi komme til at ligne to sure mennesker«.

Og det gjorde de.

»Nu er jeg solen«, sagde P. »Og du er jorden. Du er en mark, som jeg skinner på«.

»Jeg vil meget hellere være en bakke«, sagde M.

Og så var P solen, der skinnede på M, der var en bakke.

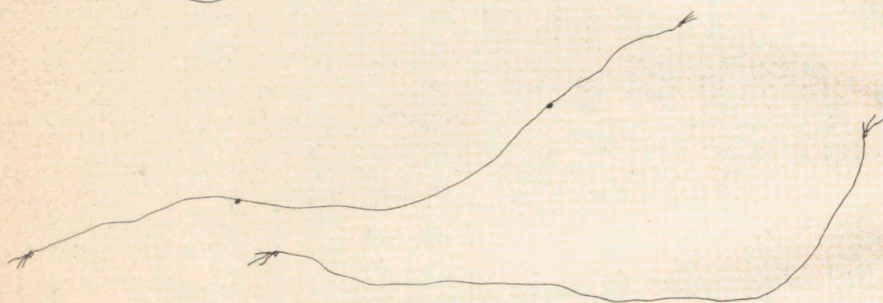
»Vi vil også prøve at være sol og måne«, sagde P. »Denne gang vil jeg være månen«.

»Den er fin«, sagde M.

Og så stødte solen sammen med månen.

Blob, sagde det.

Og så grinede begge snorene.

»Jeg vil være et træ nu«, sagde M. »Et egetræ«.

»Så vil jeg være en tyk mand, der sover under egetræet«, sagde P.

Og M blev et egetræ i haven hos en tyk mand, der sov middags-søvn.

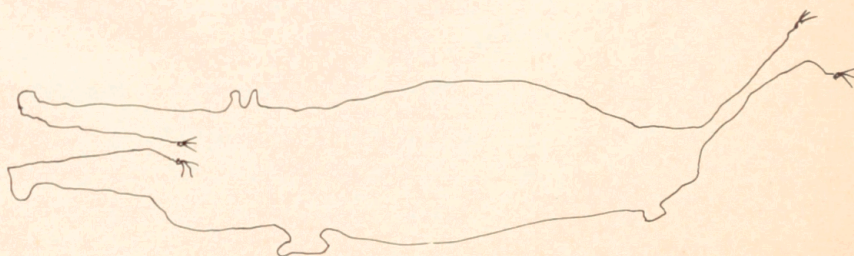
»Vi vil også prøve at være nogle børn«, sagde P.
Og det syntes M var en god idé.

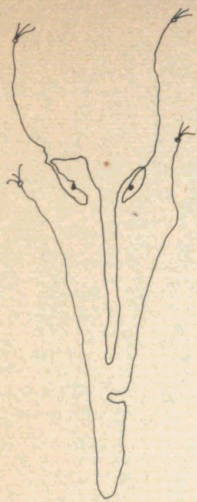
De prøvede at være
en lille pige ...

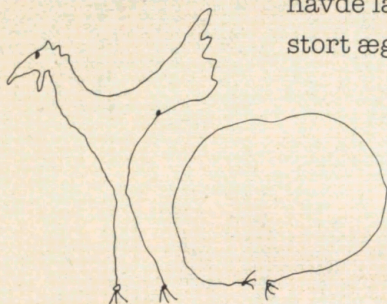
og de prøvede at være en
dreng med hue på hovedet.

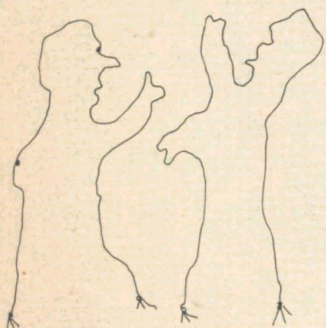
De prøvede også at være en krokodille, med små ben.

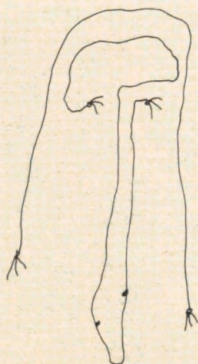
De prøvede at
være en grim
heks.

Og en høne, der
havde lagt et
stort æg ...

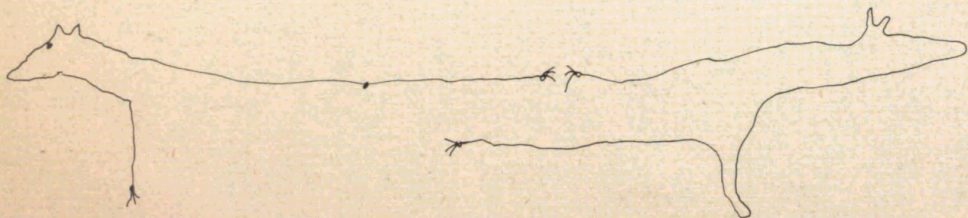

de prøvede at være to drenge,
der var oppe at slås ...

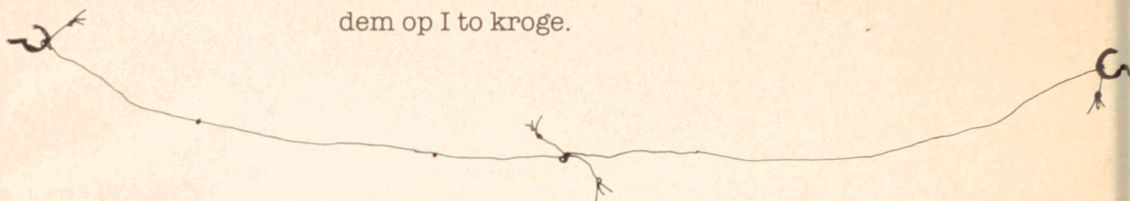
og de prøvede
at være en sur
lærerinde ...

og til sidst prøvede de at
være verdens længste dyr.

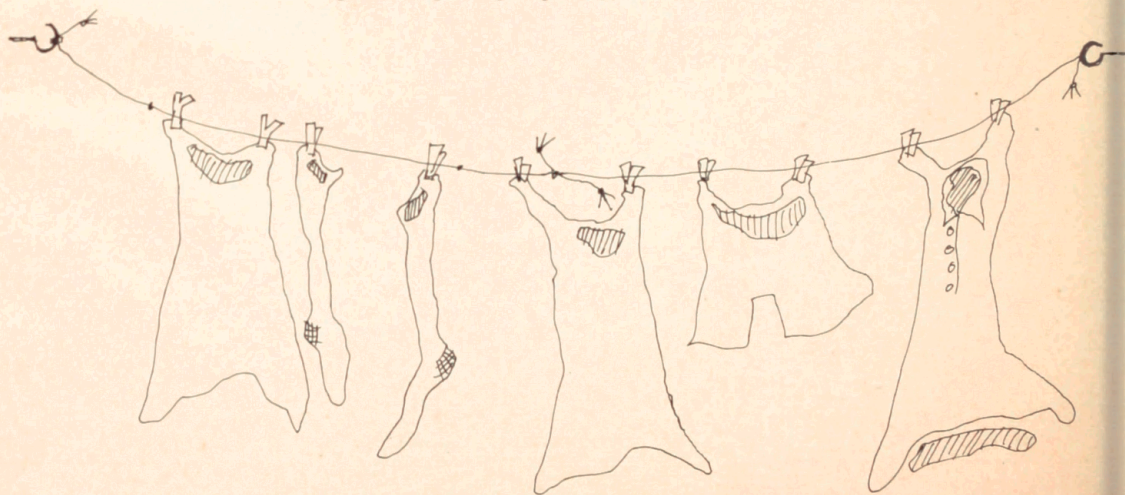
Men en dag kom der en kone og fandt
de to snore.

Hun bandt dem sammen, og hængte
dem op i to kroge.

Og bagefter hængte hun tøj op på dem.

Der hang P og M og kunne ikke læn-
gere bugte og bøje sig, som de ville.

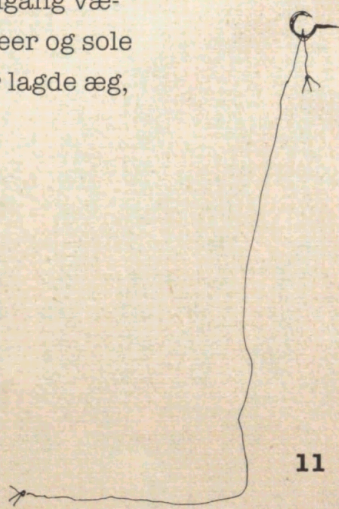
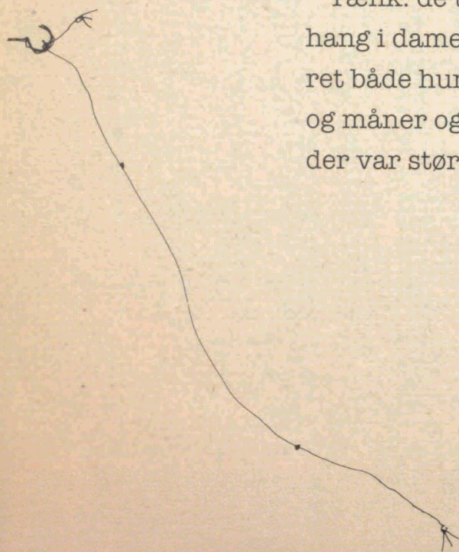

Og regnen regnede, og solen skinnede.

Og en dag blev de to snore syge og
forkølede og faldt fra hinanden.

Og der hang de nu. De tænkte på, hvor
dejligt de engang havde haft det.

Tænk: de to snavsede snore, der nu
hang i damens have, havde engang væ-
ret både hunde og løver og træer og sole
og måner og fugle og høns der lagde æg,
der var større end dem selv.

Ole Lund Kirkegaard (1940-1979) er berømt og elsket for sine mange børnebøger om frække drenge, friske piger, en masse sjov og ballade og nogle ikke alt for kloge voksne. Alt sammen illustreret skævt og muntert af ham selv. Bøgerne er næsten alle filmatiserede, de er udkommet i masser af oplag og i mange lande. Historien om en snor er lavet omkring 1960.

HISTORIEN OM EN SNOR © OLE LUND KIRKEGAARD OG GYLDENDAL